

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
 לשולחן השבת

שליחות מיוחדת

הרב יוסף קרופניק

הוא הוכיח אותנו בצורה מאד מאד קשה, ואם להיות כנה, נפגעתי עמוקות. עד לאותו רגע, חשבתי שיש לי יחסים מאד טובים איתו, וזו היתה הפעם הראשונה בה ר' ישעיה "ירד עלי" בצורה כזו.

כשר' ישעיה סיים למסור את השיעור והגיע הזמן לעבור לבית המדרש, ר' ישעיה ביקש מאלכסנדר וממני להישאר בכיתה. הייתי בטוח שאנחנו עומדים לקבל מנה נוספת של תוכחה, אבל לא זה מה שקרה.

לאחר שכל התלמידים יצאו מהכיתה ורק שנינו נשארנו, ר' ישעיה סיפר לנו סיפור מדהים. הוא כנראה הבין עד כמה נפגענו מדברי התוכחה שלו, והחליט לפייס אותנו בסיפור שהשמע ממנו איך לאמיתו של דבר הזמן שבו היינו בחב"ד, אצל הרבי, לא הלך לאיבוד ולא היה "בזבוז זמן".

וזה הסיפור:

היה זה בשנת תרצ"ז (1937) בערך, הרבי עדיין לא היה "הרבי מליובאוויטש" ובאותם ימים למד בפר"ז. באותה תקופה נשלח הרבי על-ידי חמיו, הרבי הריי"צ, למשימות ושליחויות שונות, ופעם הגיע לווילנה - מרכז חשוב של עולם הישיבות בימים ההם - כדי לבקש מרב העיר, הגאון רבי חיים עוזר גרודזינסקי, לצרף את חתימתו ל"קול קורא" שהרבי הריי"צ כתב באותה שעה.

כשהרבי הגיע, רבי חיים עוזר היה באמצע פגישה עם אורח נכבד, אחד מגדולי התורה הידועים באותם ימים, הגאון רבי ברוך בער לייבוביץ, ראש ישיבת קמניץ, שנחשב לתלמידו המובהק של הגאון רבי חיים מבריסק. לכן הרבי התבקש להמתין עד סיום הפגישה.

בעוד הרבי ממתין, כמה מהנוכחים באותה שעה בבית המדרש קלטו שמדובר בחסיד חב"ד והחליטו להציק לו. הם התחילו לשאול את הרבי שאלות "עוקצניות" בנושאים תורניים - האם נושא מסוים ידוע לו, מה יש לו לומר על כך וכן הלאה. אבל הרבי לא ענה.

מגיד-השיעור שלנו, ר' ישעיה, היה נוכח במקום כאשר

«

בשנת תשכ"ו (1966), הייתי תלמיד בישיבת 'יעקב יוסף' המוכרת בשם RJJ, הממוקמת באיסט סייד של מנהטן. באותם ימים היה לי חברותא ללימודים בשם אלכסנדר שטרן שהיה לו קשר לחסידות חב"ד, ותמיד היה מזמין אותי לבוא לראות כיצד נראית התוועדות עם הרבי. בסופו של דבר קיבלתי את הזמנתו לקראת ההתוועדות של יו"ד שבט. יו"ד שבט הוא תאריך מאד משמעותי בלוח השנה החב"די. זהו יום השנה להסתלקותו של הרבי השישי, הרבי הריי"צ, והיום שבו, כעבור שנה, חתנו הרבי קיבל על עצמו את הנהגת חסידות חב"ד-ליובאוויטש בצורה רשמית.

נהייתי מאד מההשתתפות בהתוועדות של הרבי. כתוצאה מכך חזרתי הביתה בשעה מאוחרת, ובבוקר שלמחרת הגעתי לישיבה באיחור. כך אירע כצפוי גם לחברי אלכסנדר. מגיד-השיעור שלנו, הרב ישעיה שימונוביץ', אחד הגאונים האמיתיים שנשארו מישיבת מיר באירופה, הבין מיד מדוע שנינו הגענו אותו בוקר באיחור, וכשנכנסנו לכיתה, הוכיח אותנו: "האם אתם לא מבינים את חשיבות לימוד התורה? הרי מה שעשיתם הוא 'ביטול תורה'... הפסדתם שיעור!"

הריי"צ. רבי ברוך בער שמע את דברי הרבי ובתגובה התחיל לבכות.

ר' ישעיה שהיה נוכח לכל אורך המפגש, אמר לנו שעד לאותה הזדמנות הוא מעולם לא סיפר את הסיפור לאף אחד. ומבחינתו זה היה מעין "יודיו" שהיה לו קשה לגלות - לחשוף שלרבי, כחסיד, היה את הפוטנציאל להיות מנהיג של חלק חשוב מהעולם היהודי, אילו רק היה בוחר בכך.

הרב יוסף קרופניק עמד בראש אגף הכשרות של ועד הרבנים בדטרויט, מיישגן. הוא רואיין במשרדו בחודש טבת, תשס"ו.

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תרצ"ה (1935) - הרבי הריי"צ כתב מכתב לחתנו הרבי בבקשה שיקבל על עצמו משרת רבנות בפריז.¹ י"ד תמוז

< תשל"ג (1973) - זמן קצר לאחר שסיים את תפקידו כנשיא מדינת ישראל, השתתף זלמן שז"ר בהתוועדות של הרבי ב-770" במשך שלוש שעות מלאות. הייתה זו הפעם האחרונה בה ביקר שז"ר אצל הרבי, לפני פטירתו בי"ט תשרי, תשל"ה. י"ב תמוז

< תשל"ו (1976) - בהתוועדות שנערכה שבוע ימים לאחר הפשיטה הנועזת של חיילי צה"ל לשחרור הנוסעים היהודים שהוחזקו כבני ערובה באנטבה, אוגנדה, התייחס הרבי להצלה זו במשך רוב ההתוועדות, הגדיר אותה "נס" ושם דגש על כך שהתגובה שלנו לאירוע חייבת להיות תוספת בלימוד התורה וקיום המצוות.² י"ב תמוז

< תשמ"ה (1985) - הרבי דיבר לראשונה בפומבי על הספרים וכתבי היד הקדושים שנגנבו מספריית הרבי הריי"צ. כך התחילה תקופה מורכבת וכואבת לרבי ולחסידים. כעבור שלוש שנים, בסופו של הליך משפטי, חזרו הספרים לספריית אגודת חסידי חב"ד. י"ב תמוז

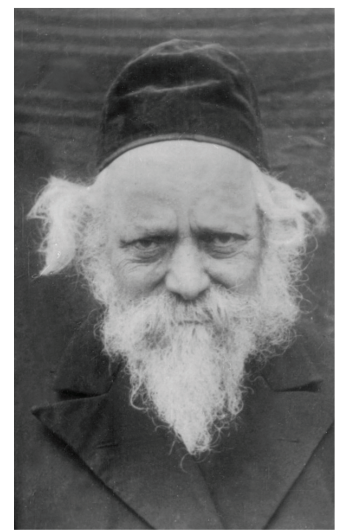
1. אגרות קודש אדמו"ר הריי"צ חלק טו, עמ' 212-211
2. שיחות קודש תשל"ו חלק ב עמ' 413

כל זה התרחש, כיון שהוא התלווה לרבי ברוך בער, והוא סיפר לנו שמקצת האנשים אכן הציקו לרבי בצורה חסרת רחמים. ועם זאת, הרבי לא השיב דבר והמשיך לשתוק.

בשלב מסוים, רבי חיים עוזר פתח את דלת חדרו בו התקיימה הפגישה עם רבי ברוך בער. רבי חיים עוזר עמד וצפה במתרחש ואחר כך הזמין את הרבי להיכנס פנימה. עם היכנסו לחדרו של רבי חיים עוזר, התחיל הרבי לענות על השאלות שהוצגו לו בחוץ. ר' ישעיה סיפר שהרבי ענה בבהירות רבה ובעמקות רבה, תוך ציטוט מדברי "ראשונים" ו"אחרונים".

ואז רבי חיים עוזר שאל את הרבי "למה לא ענית על

השאלות הללו בחוץ, כאשר הם הציקו לך?" - והרבי הגיב: "לא באתי לנהל ויכוחים עם אף אחד, אבל שמתי לב ששמעתם את השאלות שלהם, ועלה בליבי חשש אולי אם לא אענה, עלולה להיות לכך השפעה שלילית על מילוי המשימה שחותני, הרבי, הטיל עליי... כלומר, הרבי חשש אולי רבי חיים עוזר יסרב לצרף את חתימתו ל"קול קורא"

הגאון רבי ברוך בער לייבוביץ'

של הרבי הקודם, ולכן החליט לענות על השאלות המציקות.

לאחר חילופי הדברים הללו, רבי חיים עוזר לקח את ה"קול קורא" והחל לקרוא אותו מתחילתו ועד סופו. בינתיים, האורח הדגול שלו, רבי ברוך בער, ניהל שיחה תורנית עם הרבי.

אחרי כמה דקות של שיחה משותפת, קרא רבי ברוך בער בהתפעלות "אם תבוא ללמוד בישיבה שלי, אני מבטיח לך שתהיה מנהיג עולם הישיבות הליטאיי".

הרבי סירב בנימוס. הוא אמר שיש לו דרך סלולה משלו, הוא יודע את אשר לפניו ויש לו מורה דרך - כשכוונתו לרבי

לזכות

ר' יצחק ודבורה רייכמן שיחיו
ברכה והצלחה בגו"ר

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות, לפרטים נוספים, ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל, כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פרויקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015